

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים וילדים

חג הכספה תשע"ט

2 שעת סיפור

4 לשיד ולשבת

ערוץ מאיר לילדים

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

זכר ליציאת מצרים

הזה כל כך חשוב, שגם בשאר ימות השנה יש מצוה לזכור אותו. לכן אנחנו מזכירים את יציאת מצרים בקריאת שמע כמה פעמים בכל יום.

גם יום השבת האהוב שמגיע כל שבוע הוא זכר ליציאת מצרים, כמו שאומרים בקדוש. כך שבליל הסדר שחל השנה בליל שבת, ישנו זכר כפול ומכפול ליציאת מצרים! וכל זה כדי שנדע מאין באנו וכיצד ה' הנהיג אותנו מאז ועד היום. בזכות זה, עם ישראל יוכל להמשיך ולהיות עם הנצח ואור לגוים. מועדים לשמחה!

שלום חברים! מתרגשים לקראת חג הפסח?

אחרי כל העבודות והנקיונות הנה מגיע לו החג המיוחד הזה. חג בו כלנו נסב סביב שלחן הסדר בעזרת ה', ונספר ביציאת מצרים. יציאת מצרים היא בעצם ההתחלה של עם ישראל. ה' הוציא אותנו מארץ מצרים ומהעבודה הקשה, והפך אותנו לעם, עם של ה'.

כל כך חשוב לזכור את יציאת מצרים ואת כל הנסים שה' עשה לנו. בחג הפסח ישנה מצוה מיוחדת לספר על יציאת מצרים. אבל הארוץ

שעת סיפור

הַכְּנֶסֶת שָׁבוּ הוּא מִתְפַּלֵּל. בְּתוֹךְ זְמַן קָצֵר עֲבָרָה
הַשְּׂמוּעָה בְּעֵינֶיהָ, וְכִדְרָךְךָ שֶׁל בְּרִיּוֹת הַחֲלוּ הַנְּחוּשִׁים,
מָה כְּנִתְנוּ שֶׁל הָרֵב? הֵן רַבִּים לֹא חֲשׂוּד לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים
סֵתֵם כִּךָ לֵלֵא סִבָּה רִצְיִנִית. אִם כֵּן מָה קָרָה? מָה יוֹם
מִיזְמִינִים?

וְהַעֲרָה נְבוּכָה.

לִפְנֵי הַתְּפִלָּה הַחֲגִיגִית עָלָה הָרֵב אֶל הַבֵּימָה בְּמִרְצֵז
בֵּית הַכְּנֶסֶת, וּבְקוֹל נִרְגָּשׁ אָמַר לְבִנֵי קְהֵלְתוֹ: 'בְּקִשְׁתֵּי
אֲתֶכֶם לְהַתְאִסֵּף הָעָרֵב, כִּי לִפְנֵי זְמַן קָצֵר בְּיֹתֵר בָּא
לְבִיתִי הָרוֹפֵא ד'ר כִּץ הַנְּאָמֵן עֲלֵינוּ. הֵן כְּרוֹפֵא וְהֵן כְּאֲדָם
יֵרֵא שְׂמִים, וְסִפֵּר לִי כִי זֶה עֲתָה נִקְרָא לְמִסְתּוֹ שֶׁל אַחַד
הַתּוֹשְׁבִים הָעֲנִיִים בְּעִירָה וְלִמְחֻלְתוֹ אִין מִרְפָּא אֶלֵא
בְּלַחֶם. אַחִי וְרַעִי!' כִּנָּה אֵלֵיהֶם בְּהַתְרַגְּשׁוֹת, 'זוֹהִי
שְׁעָה שֶׁל פְּקוּחַ נִפְשׁ וְנְדָא, הַדּוּחָה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה,
וְאִף אֲסוּר אֲכִילַת חֲמִץ מִתֵּר כְּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת הַחוּלָה
הַמְּסֻכָּן. אֲנָא מְכֻסִּים כָּל אַחַד שְׁנֵישׁ לוֹ לַחֶם שִׁנְחוּשׁ
וְיַחוּס וְיִצִּיל אֶת הַחוּלָה הָאֲמָלֵל וְהַמְתִּיסֵר'.

בְּבֵית הַכְּנֶסֶת צִפּוּ לְכָל דְּבָר, עַל הַכֹּל חֲשָׁבוּ, אֲבָל לַחֶם,
חֲמִץ, הָרִי פִּסַּח הַיּוֹם! הַכִּיצַד, כְּבוֹד הָרֵב. מִי מִחֲזִיק
חֲמִץ בְּבֵיתוֹ? וְהָרִי אֲסוּר מִכְרֶשׁ בַּתּוֹרָה 'לֹא יִרְאֶה
לֶךְ חֲמִץ וְלֹא יִמְצֵא לֶךְ שְׂאוֹר בְּכָל גְּבֻלָּךְ', וְאִיךָ חוֹשֵׁב
כְּבוֹד הָרֵב שְׂמִי מֵאֲתָנוּ מִחֲזִיק בְּבֵיתוֹ דְּבָר שְׂאֲסָרְתוּ
תּוֹרָה? וְכִי חֲשׂוּדִים אָנוּ בְּעֵינֵינוּ שְׁנַעֲבֵר עַל רְצוֹנוֹ שֶׁל
בוֹרֵא עוֹלָם?

לֵלֵא חֲשִׁטְרָה...

בְּיָמִים שֶׁל עָרֵב חֵג הַפִּסַּח עֲסוּקִים הָיוּ יְהוּדֵיהָ שֶׁל
הַעֲרָה בְּרַדִּיצ'ב כְּכֹל אַחֵיהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּנִקְוֵי,
בְּשִׁטְיָפָה וּבְהֶכְנֵת הַבְּתִים לְקִרְאָת הַחֵג הַמְּמַשְׁמֵשׁ
וּבָא. אוֹרֵית הַנִּקְיוֹן הַרְגֵּשָׁה בְּרוּחוֹבוֹת, הֵיְתָה זֹו שְׁעַתָּם
שֶׁל בַּעֲלֵי חֲנִיּוֹת הַמְּזוֹן, מוּצְרֵי הַנִּקְיוֹן, גַּם חֲנִיּוֹת הַכֵּלִים
הָיוּ פְּעִילוֹת בְּיֹתֵר, וְהַכֹּל כְּאֵלוֹ מְחַכִּים לְבַקּוֹר שֶׁל
אִישִׁיּוֹת רַבַּת מַעֲלָה, בְּדְרִיכוֹת וּבְצַפְיָה, בְּאֶהְבָּה בְּלִמִּי
מְסֻתֶרֶת וּבְקָצֵר רוּחַ סוּפְרִים אֶת הַיָּמִים וְאֶת הַשְּׁעוֹת
לְקִרְאָת הַבְּקוֹר הַמִּיחָל.

מְנוּהָ הָיָה בְּעִירָה בְּרַדִּיצ'ב כִּי גְבִית הַכְּנֶסֶת הַמְּרֻצֵזִי
הָיָה מִתְפַּלֵּל הָרֵב לוֹי יִצְחָק זַצ'ל, וְשֵׁם הָיָה נוֹשֵׂא אֶת
דְּבָרָיו לְפָנֵי בְנֵי קְהֵלָה. נִעְרָץ הָיָה הָרֵב עַל הַכֹּל, שֶׁכֵּן
שָׂמוּ נִשְׂא בְּהַעֲרָכָה וּבְהַעֲרָצָה בְּפָנָיו כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה.

שָׁנָה אַחַת בְּהַתְקַדֵּשׁ לִיל הַחֵג פִּנָּה הָרֵב אֶל מְזִכְרוֹ
וְשִׁמְשׁוֹ הַנְּאָמֵן וּבְקִשׁוֹ לְהַבִּיא לִידְעֵית הַצַּבוֹר כִּי הוּא
מְבַקֵּשׁ שֶׁל הַמְּנִינִים הָאֲחֵרִים יִתְפַּלְלוּ הַפַּעַם בְּבֵית

כמוֹבן הַמּוֹלָה בְּבֵית הַפְּנִסָּה הֵיטָה גְדוּלָה, וְהִכַּל הַשִּׁיחָו בְּבִקְשׁוֹתָיו שֶׁל הָרֵב, נִתְחַו, פְּלִקְלוּ עַל מָה וְלָמָּה. עוֹדֵם מְדַבְּרִים וּמְתוֹכְחִים, וְלִחְדָרוּ שֶׁל הָרֵב נִכְנָסוּ וּבָאוּ מִתְפַּלְלֵי בֵּית הַפְּנִסָּה, לוחֲשִׁים בְּאַזְנֵי הָרֵב: 'יְדוּעַ יְדַע כְּבוֹדוֹ, כִּן וְכֵן מִטְבְּעוֹת זָהָב אִתִּי, כְּמָה עָלֵי לְתַת לְמַצְוֵה זוּ?' וְהָרֵב מְחַשֵּׁב וּמוֹחֵשֵׁב וְעוֹנֶה לְכָל שׂוֹאֵל כְּמִדַּתוֹ. 'אַתָּה, שְׁלָךְ מִשְׁפָּחָה גְדוּלָה, תִּפְרִישׁ מִטְבַּע אֶחָד, וְאַתָּה שְׁעֲסָקֶיךָ מִסְעָפִים וּמוֹצִילִיחִים תּוֹכֵל לְתַת חֲמִשָּׁה'. וְכֵן הַצֵּטְבֵר סְכוּם נִכְבָּד מֵאַנְשֵׁים רַבִּים.

לְאַחַר שִׁיבָא אַחֲרוֹן הַמִּתְנַדְּבִים, נִשָּׂא רַבִּי לְוֵי יִצְחָק כְּפִיו הַשְּׂמִימָה וְאָמַר: 'בּוֹנוֹן הַעוֹלָם, הַבֵּט נָא וְרָאָה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, הַקִּיסָר הוֹצִיא פְקָדָה לְבַל יִחְזִיק אִישׁ אֶת הַמִּטְבְּעוֹת הַלָּלוּ, וְעַל הַפְּקָדָה עוֹמְדִים סוּלָלָה שֶׁל צְרוּתוֹת הֵכֵן לְשִׁמּוֹר עַל בְּצוּעָה וּלְהַעֲנִישׁ אֶת הָעוֹבְרִים עֲלֶיהָ, וְסָרִים לְמִשְׁמַעְתּוֹ אֲנָשֵׁי צְבָא וּמוֹשְׁטָרָה, וְאִין בֵּית אִשְׁרָל לֹא יִמְצָא הַדְּבָר הָאִסוּר'. וְאַתָּה רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם צוּיְתָנוּ לְכִנֵּי אֲלֹפֵי שָׁנִים שְׁלָא לְהַחְזִיק בְּחַמְצָה, וְשְׁלָא יִמְצָא וְלֹא יִרְאָה בְּבֵיתָנוּ, וְאִין לָךְ שׁוֹטְרִים, וְאִין לָךְ בְּתֵי סִהַר לְהַעֲנִישׁ הָעוֹבְרִים רְצוֹנָה, וְהִנֵּה אִין אִישׁ בְּכָל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה אִשְׁרָל יֵשׁ אִתּוֹ מֵאִשְׁרָל אִסְרָתָה. אֲכֹן, 'מִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֵי הָעוֹשֶׁה רְצוֹנָה וְשׁוֹמֵר עֲלֶיהָ, אֲנָא, מֵלֹא גַם אִתָּה אֶת בְּקִשׁוֹתֵינוּ, וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ.

וְהָרֵב בְּשָׁלוֹ מִמִּשִּׁיב וּמִכְרִיז כִּי מְדַבֵּר בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ שֶׁל מִמֶּשׁ, וְכִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת הַחַמְצָה הַדְּרוֹשׁ וְאִינוּ מוֹדִיעַ עַל קָה, הָרֵי הוּא בְּאִסוּר 'לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ' כְּאִשְׁרָל נִתָּן לְהַצִּילוֹ, וְאִין עוֹשִׂים זֹאת. עוֹד הוֹסִיף הָרֵב כִּי מִי שֶׁמְתַבְּשֵׁי אוֹ מִחֲמַת הָאִי נְעִימוֹת אִינוּ מְגַלָּה זֹאת, יוֹכֵל לְפָנוֹת בְּעֵלּוּם זְהוּתוֹ וְלְהַשְׁלִיךְ אֶת הַלְחָם לְמִקּוּם פְּלוֹנֵי אֱלֹמוֹנֵי. וְכֵן חִלְפוּ לָהֶן הַדְּקוֹת, כְּשִׁמְרָגַע לְרַגַע הַצְּבָר נְחוּשׁ וְרַבֵּר יוֹתֵר כִּי אִין מָה לְחַפֵּשׁ אֶצְל אֶף אֶחָד חַמְצָה בְּפִסְחָה. וְאִם זֶה הַצְּרָה, אִין בְּרַחָה אֶלָּא לְרוּחַ אֵל הַמְּאִפֶּיָה שֶׁל מוֹטֵל הַאוֹפֶה וְלְהַתְחִיל לְהַכִּין אֶת צְרָכֵי הָאִפֶּיָה וְלְאִפּוֹת, וְיֵשׁ לְהַעֲזִיק מִיָּד אֶת מוֹטֵל וְחִבְרָ עוֹזְרֵיו כְּדֵי שִׁיחֻשׁוּ וְיִרְצוּ אֵל הַמְּאִפֶּיָה, הִלָּא בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ אֲנוּ עוֹסְקִים.

עוֹד הֵם מְדַבְּרִים אֱלֹו עִם אֱלֹו, וְהָרֵב מְגַבִּיהַ אֶת קוּלוֹ וּמְהַסֶּה אֶת הַלְחָשׁוּשִׁים. 'אַחִי וְרַעִי', הוּא שֵׁב וְאוֹמֵר, 'אֶף כִּי אִין מְעַרְבִין צְדָקָה בְּצְדָקָה, אֲבָל לְכִנֵּי צִאתִי לְכָאן נוֹדַע לִי כִי בְּבֵית הָאִסְטֵרִים נִמְצָא יְהוּדֵי שְׁנַתְפִּס עַל לֹא עוֹל בְּכַפּוֹ, וְיֵשׁ דְּרָךְ לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהוֹצִיא, אֶךְ לְשֵׁם כֵּן רוֹצֶה הַמְּמַנֶּה פְּרוּהַ יִקְרָה מֵאִד, וְאִין לְהַשִּׁיגָה אֶלָּא בְּעִיר הַמְּחוּז, וְיִכּוּלִים לְקַנּוּתָה רַק בְּמִטְבַּע זָהָב שֶׁל הַבֵּנִק הָאוֹסְטְרִי...הָאִסְטֵרָה בְּהַחְזָקָה עַל פִּי הַחֵק. אִין מִתְחַנֵּן לְכִנֵּיכֵם, חֲזֵר הָרֵב עַל דְּבָרֵינוּ, 'אֲנָא! עֲשׂוּ כָל שְׂבִיבֵיכֶם לְחַתְכֶם וְאֶף לְמַעַלָּה מִכֶּךָ, הָרֵי עַל כִּף הַמַּאֲזִינִים עוֹמֵד עֲתִידָה שֶׁל מִשְׁפָּחָה שְׁלָמָה, לְהַצִּילֵם מִגּוֹרֵל שֶׁל אֱלֹמוֹת וְיִתְמוֹת, חֲלִילָה!', הָרֵב סִים אֶת דְּבָרָיו וְיִצָא אֵל חֲדָרוֹ.

הסיפור באדיבות "שלום לעם"

לשיר ולשבח

משירת הים אנחנו יכולים ללמוד כמה חשוב להודות לה' על הדברים הנפלאים שהוא עושה לנו. בני ישראל כל כך שמחו והתרגשו מהנס הגדול ולכן הם אמרו שירה מיוחדת בשמחה רבה, להודות ולהלל לה'.

חכמינו מספרים על חזקיה המלך שהיה שנים רבות אחרי יציאת מצרים, ובימיו היו ישראל במצב מעולה ומיוחד במינו. היו שקט ושלוה וישראל עסקו בתורה.

חכמינו מספרים שהקדוש ברוך הוא רצה שחזקיה יהיה המשיח וכבר לא תהיה גלות לעם ישראל. אבל בסוף זה לא קרה. מדוע? בגלל שהוא לא אמר שירה, להודות לה' על הניסים והנפלאות! בגלל זה הוא לא היה משיח, ובסוף עם ישראל יצא שוב לגלות.

מכל זה נלמד, שגם היום עלינו להודות לה' על כל הטובות הנפלאות להן אנו זוכים. חשוב מאוד להודות לה' ולשיר לכבודו, ובכך אנחנו מקרבים את הגאולה, כמו בימי יציאת מצרים!

"שביעי של פסח" הוא היום האחרון של חג הפסח. יום זה אינו 'חול המועד' כמו הימים שקדמו לו, אלא הוא 'יום טוב' כמו היום הראשון של פסח.

מה מיוחד ביום הזה? מדוע הוא יותר חשוב מימי חול המועד?

שביעי של פסח הוא היום בו אירעה קריעת ים סוף. עם ישראל יצא ממצרים, וכעבור שבעה ימים הגיע לים סוף כשמאחור המצרים רודפים. ה' עשה נס גדול מאוד והים נבקע לשניים ובני ישראל עברו ביבשה. המצרים שרדפו אחריהם טבעו בים, שנסגר בחזרה.

מה עשו בני ישראל לאחר הנס הגדול? הם אמרו שירה! זו השירה המפורסמת והידועה שנקראת 'שירת הים'. כל כך חשובה היא השירה הזו, שעד היום אנחנו קוראים אותה בתפילה בכל יום.

נכון או לא?

1. את היין של ארבע הכוסות יש לשתות בהסבה
2. את המרור יש לאכול בהסבה
3. את ברכת המזון מברכים מד אחרי שתיית הכוס הרביעית
4. הסימן החמישי של ליל הסדר הוא "מגיד"
5. מי שיודע כבר את סיפור יציאת מצרים, פטור מלספר
6. בליל הסדר אומרים הלל
7. המכה השביעית היתה ברד

חידת חדגא:

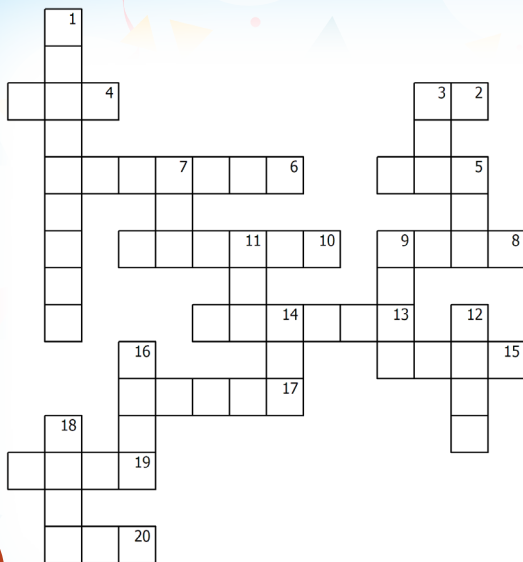
הסבירו: "גז טל סק לא היו במכות"

חידת פולקע:

מה הקשר בין חנניה מישאל ועזריה למכות מצרים?

תשבץ פסח

**שבצו את
המיילים הבאות
בתשבץ!**

ברז, דוח, הלל,
כרפס, תם,
אפיקומן,
בני ברק, מקל,
דייג, כורך, מרוח,
אחד עשה,
נרצה, צפון,
דבר, קדש, לבן,
פרעה, הסבה,
שולחן עורך,
דלת.

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

טליה: אני לא מבינה למה צריך לשתות ארבע כוסות בליל הסדר. הרי שתיתי יין גורמת לשמחה כמו למשול במרים שיש בו מצוה לשתות יין. אז למה צריך לשתות יין בליל הסדר?

בני: אז כנראה שגם בפסח צריך לשמח. זה כמו כל חג שנאמר עליו "ושמחת בחגך"!

נעמה: נכון. יש מצוה לשמח בחגים. אבל אני חושבת ששמעתי פעם משהו שקשור למשפט "משונכנס אדר מרבים בשמחה".

בני: משונכנס אדר?! אדר כבר יצא מזמן... וחוץ מזה אומרים את זה על פורים, לא על פסח.

נעמה: אז זה בדייק מה שאני רוצה לומר. פעם שמעתי הסבר ש"משונכנס אדר מרבים בשמחה", זה לא רק בגלל פורים שבו יש מצוה לשמח, אלא גם בגלל פסח!

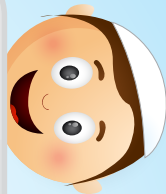
טליה: מה? זה ממש מצחיק! בפסח צריך להתנהג כמו בפורים?

נעמה: לא, לא אמרתי שפסח הוא כמו פורים. ברור שהאווירה שונה וזה לא דומה. אבל בכל זאת יש סבה גדולה לשמח בפסח. ה' גאל אותנו ואת אבותינו ממצרים. זה ארוע מאד מרגש ומשמח. חז"ל רוצים שנזכור את הטובות והנפלאות האלה ואולי בגלל זה הם תיקנו לנו לשתות ארבע כוסות ולשמח בנסים הגדולים האלה.

יונתן

טליה

בני

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה הגדולה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא מעניין בפרשת השבוע. הצטרפו אליהם!